

Köle Olan Kral

Köle Olan Kral

Dünya tarihinde basit bir mevkide bulunan birçok kişinin önemli mevkilere yükseldikleri görülmüştür.

Hatta önce hizmetçi ya da köle olan kimseler, üstün yetenek ve çabaları sonucunda bir kurumun yönetmeni, hükümet adamı, pa veya kral olmuşlardır. Böyle adamların başarılarına elbette hayran kalıyoruz.

Ama bu yazıda size krallığa yükselen bir köleyi değil, kendisini köleliğe kadar alçaltan bir kralı tanıtmak istiyoruz.

Eski zamanlarda doğu ülkelerinin birinde çok iyi yürekli bir kral vardı. Yönetimi altında olan insanların çok severdi. Günün birinde kral, ülkesinde kutlanan bir bayram nedeniyle oniki vezirini yemeğe çağırırdı. O ülkenin geleneklerine göre yemekten önce konuk ayakları efendinin kölesi tarafından yıkanılırdı. O zamanlar sandal ayakkabı giyilirdi, yollar da çok tozlu olduğundan, ayaklar çabuk kirlenirdi. İşte misafirlerin ayaklarını yıkatmak her konuksever ev sahibinin gösterdiği bir sevgi ve saygı işaretiydi.

Ne var ki, o gün ziyafete çağırılan vezirler, ayakları hiç yıkanılmadan sofraya oturtulmuşlardı. Kendi kendilerine: "Acaba yüce kral bu hizmeti bize yaptırmayı unuttu mu?" diye merak ediyorlardı.

Tam o sırada kralın kendisi koltuğundan kalkıp kaftanını çıkardı, kölelere özgü bir önlüğü giydi ve bir leğene su doldurup konuk vezirlerin ayaklarını yıkamaya koyuldu. Bunu gören vezirlerin ağızları bir karıba açıldı. Hayretten bir türlü konuşamıyorlardı. Ne de bu kadar çok sevdiği efendileri köle işi olan bu görevi yapıyordu?

Kral ise sıra ile tek tek vezirlerinin ayaklarını yıkayıp havluyla kuruladı. Sıra en yaşlı vezire gelince, candan sevdiği bu padişahı böyle adı bir iş yapmasına dayanamayıp ayaklarını çekiverdi ve heyecan içinde: "Hayır kralım, hayır! Bu olamaz! Siz benim ayaklarımı nasıl yıkarsınız? Ben kulunuz olarak sizin ayaklarınızı yıkamalıyım" dedi.

Gerçekten de vezir, ayaklarının yüce kral tarafından yıkanmasını nasıl hoş görebilirdi? Böyle bir şey hiç düşünülemezdi. Oysa kral ve sakin bir sesle böyle yanıt verdi:

"Senin ayaklarını yıkamam gerekiyor. Eğer ayaklarını yıkamazsam benimle payın olmaz."

Ne garip sözler! Bunu duyan ve hiç de anlamayan vezirler başını kaldırdılar. Artık yaşlı vezir de kralın buyruğuna uyarak ayakları yıkanmasına razı oldu. Kral, işini bitirince leğeni, ibridi, havluyu bir kenara koyup kaftanını yine giydi ve sofranın başındaki koltuğuna oturdu. Gözlerini kendisine dikmiş olan vezirlerini uzun uzun süzdü ve gergin havayla bir soruyla döğütüverdi:

"Vezirlerim, dostlarım, bunu niçin yaptığınızı biliyor musunuz?"

Sorusuna karşılık alamayınca devam etti sözlerine:

"Siz bana efendi, kral diyor ve doğru söylüyorsunuz. Ben efendiyim, kralım. Kul ise efendisinden büyük değildir. Ben nasıl ayaklarınızı yıkadıysam, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. Ben şimdi size bir örnek verdim. Benim yaptığınızı siz yapmalısınız."

Yavaş yavaş vezirler söylenen sözleri anlamaya başladılar. Kral onlara gururlarını bırakmalarını, alçak gönüllülikle ve gerçekle başkalarına hizmet etmeye hazır olmalarını istemişti. Bu ne yüce bir kraldı! Kendi davranışlarıyla vezirlerine örnek olmuştu.

Bu kral kimdi? Vezirlerini tanıyor musunuz?

Bu kral, yaklaşık olarak 2000 yıl önce yeryüzüne gelmiş olan İsa Mesih idi. Vezirleri ise Onun öğrencileriydi.

İsa Mesih'i tanıyan kimseler Ona birçok adlar, unvanlar vermişlerdir, örneğin: Efendi, Öğretmen, "Tanrı'nın Sözü" ve "Kralların Mesih ezelden beri Tanrı ile birlikte olandır. Tanrı, yıldızları, güneşi, yeri, insanları ve tüm evreni yarattığı zaman "OL" sözüyle İsa Mesih de başlangıç ve sonu olmayan Tanrı'nın Sözüdür.

Ne var ki Yaradan'larından uzaklaşıp doğru yoldan sapmış, suç ve günaha düşmüş insanların sonsuz ölümden kurtarmak için Tanrı yanındaki yüksek yerini bir süre için bırakıp gönüllü olarak yeryüzüne geldi. Tanrı'nın bir mucizesiyle İsa, Meryem anad olarak doğup bizim gibi insan oldu.

İsa Mesih dünyada yaparken para, mal ve pöhret aramadı. Yoksul ve sade bir yaşam sürdü. Otuz yaşına dek marangozluk yapıp Ondaki üç yılını da büsbütün insanlara Tanrı'yı tanıtmaya adanmıştı. Kendisini Tanrı'nın gönderdiğini bildirerek insanların birbirlerine karşı olan ödevlerini hatırlatır, yaşamın baş ilkesinin sevgi olduğunu öğretirdi. Bu sevgiyi İsa Mesih tam anlamıyla yaşamaya uyguladı. Sayısız hastayı iyi etti, tanrısal güçle kötüyü, topal, inmeli, cüzmeli kimselere sağlık verdi. Nice körlerin karanlık dünyalarına

Aydınlık getirdi. Hatta birkaç ölüyü de diriltti Mesih. Dertli, kederli olan çok insanların acılarını, korkularını giderdi, umut yığıldı.

Kendisine iman edip öğrencisi olup kimselerden İsa Mesih on iki adamı elçi olarak atadı. Onlara, kurtuluş müjdesini bütün insanlara duyurma görevini verdi. İşte bunlar, İsa'nın toplayıp ayaklarını dahi yıkadığı on ikilerdi.

İzleyicilerinden bazıları birbirinden büyük olmak isteyince Mesih onları böyle azarladı:

"Aranızda kim büyük olmak isterse hepinizin hizmetçisi olsun. Çünkü İnsanoğlu da kendisine hizmet edilsin diye değil, hizmet etmeye ve birçok insanın kurtuluşu için canını vermeye geldi." (Matta 20, 26-28)

Evet, kendisini "İnsanoğlu" diye adlandıran İsa Mesih, ezelden beri Tanrı ile beraber olduğu halde insanlar arasına indi. İnsanlar kendisine hizmet etsinler diye değil, tersine, günahlı insanlar uğruna canını vermek için Mesih, öğrencilerinin de kendisi gibi alçak gönüllü olmalarını ve diğerlerine hizmet etmelerini istedi.

Mesih istemiş olsaydı, bu dünyamızın kralı, egemeni olabilirdi. Bir gün Peytan Onu çölde deneyerek dünyanın bütün zenginliklerini, görkemini ve egemenliğini Ona vermeyi önerdi. Ama İsa bu geçici krallığı kabul etmedi. Yahudi halkı da Onun yarattığı efsiz ve harikaları görünce İsa'yı kral yapalım diye coptular. Ama O bu krallığı reddetti. Romalı vali Pilatus Ona: "Yahudilerin kralı misin?" diye sorduğu zaman İsa: "Benim krallığım bu dünyadan değildir" diye yanıt verdi.

Evet, İsa Mesih bu dünyada yaşadığı sürece insanların hizmetçisi, yardımcı olmayı seçmişti. Ve bu sevgi dolu yaşamının acıkları bir şekilde öleceğini de biliyordu. Zaten Onun dünyaya gelişinin başlıca amacı, günahlı insanlar uğruna ölüp hepimize kurtuluşu sağlamaktı. Kendi günahı için ölmedi İsa. O büsbütün kusursuz, suçsuz, günahsızdı. Ama efsiz sevgisinden dolayı biz suçlu cezalarını canını vererek çekmeye hazırdı. Kutsal Yasa'ya göre Tanrı, günahlarımızı sonsuz ölümlerle cezalandırır.

İsa Mesih o korkunç çarmıha çivilediği zaman Tanrı'nın günahlı insanlık üzerine biçtiği yargı Onun üzerine indi. Tanrı'nın eli olayda tam anlamıyla belirdi.

Artık İsa Mesih'e iman eden kişi sonsuz ölüm ve azaptan kurtuluş suçuna bağlı ve sonsuz yaşam armağanını alır. Köle olan öğrencilerin ayaklarını yıkamakla kalmadı. Ertesi gün çarmıhta kanını akıtarak onların yüreklerini de suç ve günahtan arıttı. İşte sevgi bu!

Tanrı, İsa Mesih'in yaşamından ve ölümünden çok hopnut kaldı, Onu ölümünün üçüncü gününde yaşamaya diriltti. İncil kitabını okuruz:

Mesih, Tanrısal yüceliğinden soyunarak kul benzerliğini aldı. İnsan biçimini alarak kendisini alçalttı, ölüme, ta çarmıh ölümüne uğradı. Bu yüzden de Tanrı Onu pek çok yükseltti ve her addan üstün olan adı Ona verdi - böyle ki İsa'nın adında bütün gökte olanlar yerde olanlar ve yeraltında olanlar diz çöksün ve Tanrı'nın yüceliği için her dil "İSA MESİH EGEMENDİR" diye söylesin. (Filip 2, 6-11)

Köle olup kral İsa Mesih yine yeryüzünden ayrılarak Tanrı'nın yanına gitmiş, göksel kaftanını giymiş, yüce tahtına oturmuştu. Yer ve gök üzerine tüm yetkiyi ve gücü vermiştir. Bu dünyadan ayrılmadan önce İsa Mesih kesinlikle yeryüzüne bir daha inemediği vermiştir.

İkinci gelişindeyse İsa, hizmetçi olarak değil, büyük güç ve görkemle gelecektir. Ama Onun geleceği gün-nü Allah'tan başka kimse İsa'nın kendisi o günün hırsız gibi umulmayan bir anda geleceğini söylemiştir. İncil kitabı İsa Mesih'in ikinci gelişini böyle anlatır.

İnsanoğlu gökte görüldüğü zaman yeryüzündeki bütün halk toplulukları Onun göğün bulutları üzerinde kudret ve büyük harmlerle gelecekle ve acı içinde dövünecekler. (Matta 24, 30) O büyük güne dek Krallığımızın ölümü ile sağlanmış olan kurtuluş yolu her insanın Mesih kültür, ırk, din ayrımı yapmadan her insanı davet eder. Gururunuzu yenip İsa Mesih'i kurtarıcınız olarak kabul ediniz. O yaşamımızın kralı yapınız. Henüz fırsat varken İsa Mesih adıyla Tanrı ile barışınız, Mesih'in gösterdiği sevgi ve alçak gönüllü izleyiniz